

ΘΙΑΣΟΣ Δ. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗ

*Έργα πολλοῦ λόγου ἄξια ἀνεβιδάσθησαν ἐπίσης καὶ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου Παραδείσου, διὸ συγχαίρομεν θερμῶς τὸν κ. Ταβουλάρη.

Τέσσαρες λαμπραὶ κωμῳδίαί, ἡ Ξενοδόχος καὶ οἱ Ἑρωτευμένοι τοῦ Γολδόνη, ἡ Βαβυλωνία τοῦ Βυζαντίου καὶ ὁ Ἀμφιτρύων τοῦ Μολιέρου ἐδιδάχθησαν ἐπιτυχῶς καὶ ἐνώπιον πλήθους θεατῶν.

Ἡ ἐπιτυχὴς διδασκαλία ἰδίως τοῦ Ἀμφιτρύωνος ὀφείλεται εἰς τὴν ἐγνωσμένην ἰκανότητά τοῦ κ. Σ. Ταβουλάρη ὑποκρινομένου τὸν Σωσίαν, τὸν ἀληθῆ Σωσίαν. Ἡ δὲ μετάφρασις τούτου εἶνε ἐν τῶν ἀρίστων ἔργων τοῦ λογιῶ ἐν Σύρῳ φίλου μας κ. Φραγκιά, ὅστις τῷ νῦν ἡδυνήθη ν' ἀποδώσῃ τὴν χάριν τοῦ πρωτοτύπου.

Ἀλλὰ καὶ τὰ διδαχθέντα δράματα δὲν ὑστεροῦσιν ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἀρίστων δραματικῶν ἔργων καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει.

Αἱ δύο Ὀρφαναί, ἡ Λουκρητία Βοργία, ἡ Δέσποινα τοῦ Λυών ὁ Υἱὸς τῆς Νυκτός, ἡ Δαλιδὰ καὶ ἄλλα, εἶνε ἔργα δυνάμενα νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς τὸν θεατὴν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑποστήριξιν πρὸς τὴν ἐλληνικὴν σκηνήν, ἥς, ἀνεῦ ὑποστηρίξεως κυβερνητικῆς, ἀνεῦ μέσων ἄλλων ἢ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινῷ ἐργαζομένης, πολλάκις ἔχομεν ἀφορμὰς νὰ θαυμάσωμεν τὸ σιδηροῦν τῶν ἡθοποιῶν θάρρος καὶ χειροκροτήσωμεν τὴν ἀκατάσχετον αὐτῶν ὑπομονὴν ἐναντίον τῶν τῶσων παρεμβαλλομένων αὐτοῖς ἐμποδίων.

Ἡ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΤΟΥ ΛΥΩΝ εἶνε ἔργον ἄξιον νὰ ἐπαναληφθῇ πολλάκις ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τούτου, ὅπερ ἐπιτυχῶς ἐδίδαξε διότι καὶ ἡ καλλίστη μετάφρασις αὐτοῦ ἐγένετο παρὰ τοῦ εὐπαιδευτοῦ καὶ γνωστοῦ καὶ ἐξ ἄλλων μεταφράσεων δραμάτων τοῦ Σαίξπηρ κ. Μ. Δαμιράλη.

Ἡ ΔΑΛΙΔΑ ὡσαύτως ἔργον τοῦ Φεγιέ κατὰ μετάφρασιν ἀρίστην τοῦ φίλου κ. Ἰ. Καμπούρογλου ἐδιδάχθη ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Ταβουλάρη ὑποκρινομένου τὸν Ἀνδρέαν Ῥοσδάιν μετὰ μεγάλης δραματικῆς τέχνης. Ἡ συγκίνησις ὑπερεξεχειλίζει, τὰ δάκρυα ἔρρεον ἄφθονα ἐν ἑκάστῃ πράξει τοῦ δράματος τούτου, ἰδίως δὲ ἐν τῇ τελευταίᾳ σκηνῇ, ὅτε ὁ Ἀνδρέας ὁ Κύκνος τῆς Δαλματίας ὥσει παράφρων διατρέχει τὰς πεδιάδας ἵνα φονεύσῃ τὴν ἀπερχομένην ἐταῖραν τὴν ἀναρπάσασαν αὐτῷ τὴν καρδίαν, τὸν πλοῦτον, τὴν νεότητά· μακρόθεν διακρίνει συνοδείαν καὶ ἴσταται ἀναμένων· ἡ συνοδεία πλησιάζει ἀλλὰ φεῦ ἀντὶ τοῦ ἀναμενομένου θύματος ἀναγνωρίζει τὸν πατέρα τῆς ἀτυχοῦς μνηστῆς τοῦ ἥτις θανούσα ἔνεκα αὐτοῦ ἤδη μεταφέρεται εἰς Γερμανίαν ἐπὶ φορείου ὑπὸ τοῦ μελανειμονούντος πατρὸς τῆς ἵνα ταφῇ παρὰ τὰ ὁσῶ τῆς μητρὸς τῆς ἐνῶ ἡ μουσικὴ παιανίζει πενθίμως τὸ ῥῆμα τοῦ Γολγοθᾶ.

Ἡ ΑΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΙΤΣΑΣ εἶνε ἔργον πρωτότυπον ἀναφερόμενον εἰς τὴν μεγάλην ἱστορίαν τοῦ 1821 κατὰ τὴν ἀτυχὴ τῆς ἀλώσεως τῆς Τριπολιτσᾶς ἡμέραν ἐν ἣ παρεδόθη αὕτη ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἐλευθερίας ἵνα ἐπ' αὐτοῦ ἀντηχήσῃ ἡ Μασσαλιώτις τοῦ Ῥήγα καὶ χιλιάδες Ἑλλήνων συντρίψωσιν ὑπὸ τὰ αἵματοδαφῇ ἐρείπια τῶν φρουρίων τῆς τὴν πέδην τῆς βαρβαρικῆς δουλείας. Ἀλλὰ θὰ ἦτο δι' ἡμᾶς ὀλιγώτερον ἄξιον λόγου, ἐν τῇ φιλολογίᾳ καὶ τῇ ἱστορίᾳ ἂν μὴ τὸ ἔργον αὐτὸ ἐγράφετο ἐξ ἐνὸς τῶν ἀπογόνων τῆς μεγάλης ἐκείνης πλειάδος, ὅστις κληρονομήσας τὸν πατριωτισμὸν ἐκείνων ἐπέπρωτο ἀτυχῶς πρὶν ἢ προσμειδάσῃ αὐτῷ τὸ ἐνδοξόν τῆς πατρίδος μέλλον ν' ἀποθάνῃ, νὰ σβεσθῇ διὰ παντὸς ἡ σφριγηλὴ αὐτοῦ νεότης, ὁ ἐνθουσιῶν ποιητὴς καὶ γόνος τῶν Μαυρομιχαλαίων, ὁ ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΡΟΓΚΩΦ. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔργον οὐ ἡ διασκευὴ τῆς σκηνῆς καὶ ἡ πλήρης ἐπιτυχία ὀφείλεται εἰς τὸν ζῆλον τῶν ἀδελφῶν κ. Ταβουλάρη διδαχθὲν ἐξάκις ἐν μέσῳ πλή-

θους θεατῶν ἀφῆκε πολλὰς καὶ καλὰς ἐντυπώσεις οἷας ἄλλοτε οἱ Πειραταί· ἐπίσης δὲ ἐδιδάχθη ἐπιτυχῶς καὶ τὸ Μῖσος ἔργον τοῦ Σαρδοῦ κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Δημητριάδου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Δημοσιεύομεν ἔτι καὶ τινὰς παραλειφθείσας σημειώσεις ἔνεκα ἐλλείψεως χώρου διὰ τινὰ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια. Τὸ τοῦ κ. Παναγῆ Ῥαζῆ ἐνώπιον ἐκλεκτῆς ὁμηγύρεως ἐν ἣ ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Βουλπιώτης, ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ πλεῖστοι καθηγηταὶ καὶ λόγιοι ἤρξατο τῶν ἐξετάσεων διὰ καταλλήλου προσευχῆς ἐκτελεσθείσης ὑπὸ τῶν μαθητῶν, ἀπαγγείλαντος εἴτα τοῦ κ. Ραζῆ κατάλληλον τῇ ἐορτῇ λόγον, ἄξιον ἀναγνώσεως.

Ὁ κ. Ῥαζῆς ὅστις πρὸ εἰκοσιπενταετίας διευθύνει εὐδοκίμως τὸ ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον οὐκ ὀλίγους καρποὺς παρέδωκε τῶν κόπων τοῦ εἰς τὴν κοινωνίαν διὰ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἣν ἐξακολουθεῖ πάντοτε, ἐξετάσας καὶ ἐφέτος τοὺς μαθητὰς διὰ κλήρων οἵτινες ἀπήντησαν εὐστόχως πρὸς χάραν τῶν γονέων καὶ τῶν πολλῶν κόπων τοῦ κ. Ῥαζῆ.

Τελευτῶντες ποιοῦμεν μνηεῖαν καὶ διὰ τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦ γνωστοῦ κ. Δερίου ὡς καὶ διὰ τὸ τοῦ κ. Α. Τριανταφύλλου οὔτινος ὡς γνωστὸν καὶ αἱ ἐφημερίδες ὁμοφώνως παραδέξαντο τὴν ἰκανότητά καὶ τὴν μέθοδον.

Εἴχομεν γράψῃ τ' ἀνωτέρω, ὅτε ἐλάβομεν ἐν ἰδίῳ τεύχει τὸν κανονισμὸν ὡς καὶ τὸ πλουσιώτατον πρόγραμμα τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1883 — 84 τοῦ ἀρίστου ἐν Γαλαζίῳ « Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου », ὅπερ λίαν εὐδοκίμως ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ἐργαζόμενον ὑπὸ τὴν ἀρίστην διεύθυνσιν τοῦ ἱκανωτάτου κ. Ἀναστασίου Ν. Βενιέρη, ἀριθμεῖ μέχρι τοῦ νῦν κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἐν συνόλῳ 4,358 μαθητὰς διαφόρων ἐθνικοτήτων, ἀποδοθέντας παρ' αὐτοῦ τῇ κοινωνίᾳ πολίτας χρηστοὺς καὶ εὐπαιδέτους. Ἀπονέμομεν πολλοὺς ἐπαίνους τῷ ἀξιοτίμῳ κ. Ἀναστασίῳ Ν. Βενιέρῃ ἐπὶ τῇ περιδλεπτῇ περιωπῇ εἰς ἣν ἀνεβίβασε διὰ τοῦ ζήλου καὶ τῆς φιλοπονίας τὸ λαμπρὸν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου, ἐπὶ τῇ κτήσει τοῦ ὁποῦο ὁ ἐλληνισμὸς ἰδίᾳ δὲ ἡ ἐλληνικὴ κοινότης τοῦ Γαλαζίου δικαίως σεμνύνεται.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ εἰς τὴν καθωμιλημένην παραφρασθεῖσαι ὑπὸ Ἰω. Καρακατσάνη, φοιτητοῦ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς. Τεῦχος Α'. Αἶσας Ὁ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ. Οὕτως ὁ νεαρὸς κ. Καρακατσάνης ἤρξατο τοῦ ἔργου, οὗ ἀξιεπαίνως ἐπελήφθη, τῆς εἰς τὴν καθωμιλημένην τουτέστι παραφράσεως τραγωδιῶν τοῦ Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου. Ἡ πρόθεσις αὐτοῦ, ἵνα γνωρίσῃ τὸ καθ' αὐτὸν τοῖς πολλοῖς τὰ ἀθάνατα δραματικὰ ἔργα τῶν προγόνων ἡμῶν, εἶνε εὐγενής, ἀνωτέρα δ' ἐπαίνου ἢ φιλοπονία του.

Σχετικῶς ὅμως πρὸς τὴν γλῶσσαν, ἣ χρῆται, ὀφείλομεν νὰ τῷ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἐν ταῖς ἐφεξῆς παραφράσεσι δεόν νὰ ἐπιστήσῃ μείζονα ἐπιμέλειαν. Γράφων ὅτι παραφράζει εἰς τὴν καθωμιλημένην, ἐννοεῖ βεβαίως τὴν ἄλλως λεγομένην καθαρεύουσαν, τὴν ἐν χρήσει τουτέστιν ὑπὸ τῶν σήμερον δημοσιογραφούντων, οὐχὶ δὲ τὴν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει δημώδη, μνημονευομένην μόνον εἰσέτι μεταξὺ τῶν ἀναλφάβητων. Ἀλλὰ λέξεις τινές, παρενιρόμεναι ὑπὸ τοῦ παραφραστοῦ, εἰσὶν